

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Pierwszy Prezes SN Zbigniew Kapiński

w sprawie **R.M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 30 czerwca 2026 r.,
na posiedzeniu bez udziału stron,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia
Sądu Okręgowego w Szczecinie
z dnia 15 września 2025 r., sygn. akt IV Ka 1/25,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum
w Szczecinie z dnia 21 października 2024 r., sygn. akt IV K 421/24,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca R.M. we wniesionej w jego imieniu kasacji sformułował wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia do czasu rozpoznania kasacji. W argumentacji stanowiącej uzasadnienie wniosku obrońca powołał się na zasadność podniesionych zarzutów kasacyjnych oraz możliwość odbywania przez skazanego kary w warunkach nieizolacyjnych, bowiem w jego ocenie uzasadniona jest zmiana kwalifikacji prawnej czynu. Nadto obrońca wskazał na ustabilizowaną sytuację życiową skazanego, jego stałe miejsce zamieszkania oraz posiadanie rodziny,

która pozostaje na jego utrzymaniu. W końcowych motywach uzasadnienia wniosku zwrócił również uwagę na konieczność ukończenia przez skazanego kursu z zakresu układania wykładzin PCV i LVT, którego pełna realizacja pozwoli mu na uzyskanie niezbędnych umiejętności w celu godnego zarobkowania oraz utrzymania jego rodziny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego R.M. nie zasługiwał na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia na skutek wniesienia kasacji ma charakter wyjątkowy i znajduje zastosowanie jedynie w razie wystąpienia szczególnych przesłanek. Wynika to z okoliczności, że kontrola kasacyjna jest przeprowadzana w stosunku do prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, który korzysta z domniemania zgodności z prawem i trafności rozstrzygnięć w nim zawartych, podlegających bezzwłocznemu wykonaniu.

Za okoliczności uzasadniające ingerencję w wykonanie takiego rozstrzygnięcia należy uznać przede wszystkim sytuację, w której zarzuty kasacyjne cechują się znaczną doniosłością oraz oczywistą zasadnością, co w konsekwencji powinno prowadzić do wniosku o realnej możliwości uwzględnienia kasacji. Istotne jest również ryzyko wystąpienia dolegliwych wobec skazanego skutków, których nie da się odwrócić w przypadku wykonania orzeczonej kary. Obowiązek wykazania tych elementów spoczywa na skarżącym, który powinien w sposób jasny i konkretny wykazać związek pomiędzy poniesionymi zarzutami kasacyjnymi a wysokim prawdopodobieństwem ich uwzględnienia oraz wynikającymi z tego konsekwencjami (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 4 lipca 2019 r., IV KK 292/19; 13 kwietnia 2023 r., I KK 13/23; 10 września 2025 r., IV KK 313/25).

W realiach przedmiotowego wniosku nie sposób stwierdzić spełnienia powyższych wymagań skutkujących wstrzymaniem wykonania zaskarżonego orzeczenia. Należy bowiem wyraźnie podkreślić, że ocena zasadności zarzutów w przedmiotowej sprawie wymaga ich pogłębionej analizy, która nie może zostać przeprowadzona na etapie poprzedzającym merytoryczne rozpoznanie kasacji, zwłaszcza gdy nie wskazano uchybień o charakterze oczywistym, niewymagających szczegółowego badania akt sprawy. Dodać również należy, że

prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie, wskazując na jej oczywistą bezzasadność.

Z kolei argumentacja obrońcy skazanego w zakresie dotyczącym hipotetycznego przypisania odpowiedzialności skazanemu za inne przestępstwo i orzeczenia kary nieizolacyjnej, jak również powoływanie się na okoliczności odnoszące się do podnoszenia przez skazanego kwalifikacji zawodowych, czy związane z utrzymaniem rodziny, nie stanowią uzasadnionej podstawy wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia, albowiem nie potwierdzają, że wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy uznał, że w odniesieniu do skazanego R.M. nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., skutkującej wstrzymaniem wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 15 września 2025 r., sygn. akt IV Ka 1/25, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 21 października 2024 r., sygn. akt IV K 421/24.

Z podanych powyżej względów, orzeczono, jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]